

I folkekirken er der for tiden vild opstandelse - i overført forstand vel at mærke - over sog- nepræst Per Ramsdals udtalelser til Jyllands- Posten i forbindelse med en rundspørge som avisen foretog i juledagene 2014, hvor den interviewede 777 præster om deres tro på b.la. Jesu opstandelse. Hertil svarede Per Ramsdal: ”Jeg kan ikke tro på, at Jesus fysisk stod op af graven. Det bliver for overnaturligt for mig. Men det er en virkelig vigtig fortælling”. Og i forbindelse med begravelser og bisættelser fremførte han følgende: ”Hvis jeg en gang imellem siger, at vi skal se ham (den afdøde) igen, så kommer jeg lidt med en nødløgn, for det tror jeg ikke selv på”.

En kammeratlig samtale

Udtalelserne førte med rette til en masse skriveri i landets aviser og Per Ramsdal fik endda mulighed for at uddybe sine meninger på DR2 i programmet Deadline. Her blev seerne ikke meget klogere på Ramsdals teologi og udlægning af opstandelsen og det evige liv, som han forkynder ved begravelser og bisættelser. Københavns biskop så sig nødsaget til at ind- kalde Per Ramsdal til en tjenstlig samtale. Og jeg kan lige se det for mig, hvorledes de to her- rer over en kop kaffe og croissant diskuterer ”café latte teologi,” alt imens biskoppen siger: ”Kære Per, ved du hvad, - jeg er jo enig med dig. Jeg tror heller ikke på, at Jesus fysisk op- stod fra de døde, så jeg skriver lige en kronik i Kristeligt Dagblad, som ingen alligevel forstår, og så udsender jeg en pressemeddelelse, hvori du undskylder mange gange og bekender dig til folkekirkenes bekendelsesskrifter og træk- ker dine udtalelser tilbage. Og så sørger jeg for at hive en professor og dr. theol. ud af sit babelstårn, som kan varetage et mentorforløb med dig over et halvt år. Forresten så tror han heller ikke på, at Jesus fysisk opstod fra de døde, så du er i gode hænder, min humanistiske broder. Nå, skal vi have en latte mere?” Så er den opstandelse barberet - eller?

Underberetningerne

Det Nye Testamente er fyldt med fortællinger om Jesu undergerninger: Bespisningsunde- ret, hvor Jesus mætter fire tusinde mennesker med syv brød og nogle småfisk. Hvorledes gik det til? Ja, måske havde Jesus forinden hid- kaldt assistance fra den lokale udbringnings- service? Lazarus’ dødeopvækkelse, hvor Jesus oprejser Lazarus fra de døde efter at han har ligget fire dage i graven. Her findes der vel også en fornuftig og rationel forklaring? Jesus helbreder en blindfødt mand; Jesus helbreder en lam; Jesus helbreder den spedalske; ved et bryllup forvandler Jesus vand til vin.

Jesus bliver set, da han kommer vandrende på overfladen af Genesaret Sø! Én af hans disciple går også ud på vandet, men et øjeblik senere begynder disciplen at tvivle og synker ned i vandet, men bliver trukket i sikkerhed af Jesus? Grunden til at Jesus kunne gå på vandet og ikke disciplen Peter kender vi jo alle. Det skyldes, at Jesus vidste hvor bundgarnspælene stod, og det gjorde Peter ikke! Ud fra Ramsdals udtalelser må vi formode, at han i tråd med sin benægtelse af Jesu fysiske opstandelse, tolker disse underberetninger som livsposi og symboler, som ikke virkelig har fundet sted! Vidnesbyrdet om at de fandt sted, har vi jo fra disciplene og dermed fra bibelen. Vi kan tro på dem eller vi kan afvise dem. Men nedskriver vi dem til kun at være symboler og til religiøs livsposi, mister de deres indhold, deres virkelighed; at Jesus opstod på tredje dagen i kød og blod og tog vore syndere på sine skuldre, det er en virkelig begivenhed, som fandt sted i historien. Lyder det overnaturligt og for fornuften uforklarligt? Ja, det gør det da. Men ikke desto mindre, er det det, vi tror på. Men ud fra Ramsdals tolkning, må det være helt ude i hampen og uvirkeligt og en anstødssten for hans ”mangel” på tro!

Den fysiske opstandelse

Det er bedrøveligt at Københavns biskop, Per Ramsdals mentor og Per Ramsdal selv, ikke tror på kødets fysiske opstandelse. Hvad skal vi så stille op med beretningerne om Jesu opstandelse? Beretningen om Thomas, der stak sin finger ind i såret på Jesus. Beretningen i Lukasevangeliet, hvor Jesus siger: ”Hvorfor er I rystede, og hvorfor kommer der tvivl i jeres hjerter? Se på mine hænder og fødder - det er mig. Føl på mig og se; en ånd har ikke kød og knogler, som I ser, jeg har”. Da han havde sagt det, viste han dem sine hænder og fødder. Og da de af bare glæde stadig ikke kunne tro, men undrede sig, spurgte han dem: ’Har I noget at spise her? De gav ham et stykke stegt fisk, og det tog han og spiste, mens de så det”. Skal det så bare forstås poetisk og ikke som en virkelig historisk begivenhed? Ved at benægte Jesu fysiske opstandelse i kød og blod, gør man sig selv og sin poetiske tro større end Vor Herre! Og det er småligt og ubegavet, og det er vantrø. Det er en teologi, der er baseret på en videnskabelig humanisme og en livsposi efter eget forgodtbefindende. Det er at læse bibelen som fanden selv, i stedet for at læse bibelen, som var den skrevet fra ens elskede. Det er at lade sig narre af djævelen, der lover guld og grønne skove. Det er at lade tvivlen og hvis’erne få magten over din tro. Ligesom Jesus blev fristet i ørkenen af djævelen, som lovede ham alt: ”Hvis du er Guds søn, så sig at stenene her skal blive til brød ... Hvis du er

Guds søn, så styrt dig ned ...”. Men Jesus bestod fristelsen og sagde: ”Vig bort, Satan!”

At vandre i troen

For nogle år siden blev fortællingen om Abrahams ofring af Isak af flere præster og universitetslektorer erklæret forældet og for grusom til at den kunne bruges til noget opbyggeligt i dag. Den blinde gudstro, så man her, kunne jo føre til forfærdelige ting. Fortællingen var, som man hævdede, ude af trit med demokrati og menneskerettigheder. Men vi kan jo ikke bare tage noget ud af bibelen, fordi vi ikke bryder os om fortællingerne eller fordi vi forarges derover eller fordi vi lever i det 21. århundrede og mener os selv klogere end datidens mennesker. Og havde Ramsdal bare læst denne beretning, ja, så ville han have opdaget, at fortællingen jo netop er et bevis på, hvad troen kan udvirke. Når Gud i sidste øjeblik redder Isak ved en nådeshandling, fordi Abraham trodsede sig selv og satte sig selv og sin kærlighed til sin eneste søn Isak til side og adlød Gud, og vandrede i troen, fik han mere end han kunne drømme om. Altså som Søren Kierkegaard har sagt: I overtroen kommer underet først og troen bagefter. Men i kristendommen er det omvendt. I kirstendommen må man begynde med troen, og så kommer underet bagefter. Det uforståelige ved opstandelsen kan vi aldrig begribe, men vi kan lade os gribe af den og lade os berige af den i vores daglige liv, som det uforståelige men dog sande og virkelige at du og jeg er med i Guds store fortælling. Større kærlighedserklæring findes ikke end den. Virkelighed er alle tings prøve. Det er troens virkelighed vi møder i evangeliet, det er troens virkelighed vi møder i kærligheden, og vi må erkende, at troens virkelighed ikke har ændret sig siden Peters bekendelse til Jesus: ”Du er Kristus, Guds levende søn”. Det eneste vi kan gøre er at satse på troen - troen på Jesus Kristus - troen på Guds kærlighed - troen på Jesu fysiske opstandelse og kaste os ud i livet i tro.

Om denne tro og satsning skriver forfatteren Dostojevskij: ”Om mig selv kan jeg sige, at jeg er et ægtefødt barn af min tid, et tvivlens og mistroens barn, og sandsynligvis vil forblive det til mine dages ende. Hvor er jeg ikke blevet pint, og pines fremdeles, af denne hede længsel efter troen, en længsel, som bliver desto heftigere, jo flere beviser jeg finder mod troen. Alligevel skænker Gud mig undertiden øjeblikke med fuldkommen ro. Og i sådanne øjeblikke har jeg formuleret min trosbekendelse: Jeg tror, at der intet skønnere findes, intet dybere, intet så dragende, intet så sandt, så klogt som Jesus Kristus.

Atter og atter fylder tanken om ham mig med brændende kærlighed, og jeg siger til mig selv, at hans lige ikke blot findes, men ikke kan findes. Jeg siger endnu mere: Hvis nogen bragte mig beviset for, at sandheden om vore liv ikke er i Kristus, og hvis sandheden i virkeligheden ikke var hos Kristus, så ville jeg hellere være med ham end med sandheden”.

Lad os huske hinanden på, at Kristi liv, død og opstandelse er større end læren om hans liv, død og opstandelse. Så måske skal vi ikke gøre os så mange bekymringer og tanker om opstandelsen og det evige liv, men springe ud i livet og leve det i øjeblikket, og dermed lade os overvælde af livet, for det fordrer det evige liv. For Kristus er sandelig fysisk og virkeligt opstanden!

Victor Greve